

Maria Joczowa

"Kilka refleksji o romantycznych obyczajach literackich (pierwsze przekłady Mickiewicza)", Maria Straszewska [w:] "Europejskie związki literatury polskiej", Warszawa 1969 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/37, 141

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ STRASZEWSKA Maria: Kilka refleksji o romantycznych obyczajach literackich /pierwsze przekłady Mickiewicza/. W: Europejskie związki literatury polskiej. PWN. Warszawa 1969 s. 247-262.

Sylwetki Karola de Montalambert /współautora/ przekładu "Książ narodu i pielgrzymstwa polskiego"/ oraz Henryka Burgaud des Marets /fragmenty "Dziadów", "Konrad Wallenrod", "Romantyczność", "Świtezianka"/ - jako pierwszych tłumaczy Mickiewicza na język francuski.

Próba charakterystyki uogólniającej translatorstwo romantyczne, z podkreśleniem cech wynikających z wewnętrznych napięć ideowych samego prądu /narodowość a uniwersalność/ oraz z estetyki epoki. Przekłady jako ilustracja przewartościowania funkcji języka francuskiego w nowej sytuacji literatury europejskiej okresu romantyzmu.

M.J.

/II/ SUDOLSKI Zbigniew: Krasiński a literatura europejska. W: Europejskie związki literatury polskiej. PWN. Warszawa 1969 s. 289-307.

W pierwszej części szkicu autor omawia ewolucję poglądów estetyczno-literackich Krasińskiego po 1833 r. oraz związane z tym przemiany w ustosunkowaniu się poety do prądów i zjawisk w literaturze zachodnio-europejskiej. Wskazuje m.in. na zdecydowanie negatywną ocenę realistycznej i społecznie zaangażowanej literatury francuskiej jako na konsekwencję idealistycznego programu literackiego poety; pisze o związkach Krasińskiego z heglowską estetyką tragizmu i o jego stosunku do dramatów Schillera w świetle koncepcji "tragedii chrześcijańskiej". Druga część szkicu zarysowuje historię recepcji autora "Nie-Boskiej Komedii" w Anglii, Niemczech, Francji, Włoszech, w Skandynawii i w krajach słowiańskich oraz wskazuje na przypuszczalne perspektywy tej recepcji w świecie współczesnym.

M.J.